

го за мене и за тебе.“ (Мат. $\bar{x}i$. 22—27. Марк. \bar{v} . 30—32. Лѹк. \bar{v} . 44—45.).

§. 36. *Иисусъ зарѣча смиренномѣдріето и поправенъето на заблуденыйтъ.*

Накъ въ Капернаумъ ученицытъ, като пристигнахъ въ къщата, попытахъ Иисуса : „Кой ли е най-голѣмъ въ царството небесно?“ А Иисусъ като исправи насрѣдъ едно дѣте, Рече : „Който смири себе си, като туй дѣте, той е най голѣмыйтъ.“ — И защото тогазы прѣдложи Іоаннь, че е възбранилъ на одного който испждадалъ діаволы съ името Иисусово, Иисусъ рече : „Не му забраняйте : защото който не е противъ насъ, той е съсъ насъ.“ — Подирь окайва тѣзи, които правѣтъ съблазны, съвѣтува да отбѣгваме отъ съобщеніето на онѣзи които на принуждаватъ на злото, ако и да сж нуждны намъ като дѣсната рѣка, и като дѣсныйтъ кракъ, и като дѣсното око. А когато виждамы нѣкого заблуденъ, колкото малкъ и да е, да не го прѣзирамы, както и той е дошълъ да намѣри загубената овца. Подирь узаконява какъ трѣба да поправямы заблуденытъ, и какъ да са обнасямы съ онѣзи които сж прѣгрѣшили намъ, и заповѣдва съгласіето. И понеже Петъръ го попыта, доволно ли е да прощава челоуѣкъ до седемъ пѣти на оногось който му е прѣгрѣшилъ, Иисусъ му казва, че седемдесеть и седмъ пѣти трѣба да му прощаваме, и прѣдлага притчата на лукавый слуга, който праведно са прѣдаде на мѣчителитѣ ; защото, като пріе голѣма и много милость отъ господарьтъ си, той нито за малкото и ничтожното не помилва съслужительтъ си. Мат. \bar{ii} . 1. — Марк. \bar{v} . 33 - 50. Лѹк \bar{v} , 46—50.).